

به نام خدا

شهیدی که بر خاک می خفت سر انگشت در خون خود می زد و می نوشت دو سه حرف بر سنگ: به امید پیروزی
نه در جنگ، که بر جنگ (قیصر امین پور)

باز زمستان شده بود و هوا بسیار آلوده بود. دوباره صدای سرفه‌های علی آقا همسایه پایینیمان می‌آمد. او در جنگ شیمیایی شده است و هر سال وقتی هوا آلوده می‌شود، او حالش بد می‌شود. این روزها همه جا صحبت از این بود که ایران دارد با پنج به علاوه یک به توافق می‌رسد. من فکر می‌کردم که علی آقا از این موضوع ناراحت است و آرزویش نابودی آن کشورهاست نه به توافق رسیدن با آنها.

مخصوصاً که الان داروهایش پیدا نمی‌شود زیرا در تحریم هستیم.

اما یک روز که جلسهٔ آپارتمان ما بود، او با شیرینی آمد و وقتی همه دلیلش را پرسیدند او گفت به دلیل به توافق رسیدن ایران است. من که خیلی تعجب کردم و فهمیدم که آرزویش نابودی آن کشورها نیست، بلکه آرزویش نابودی خود جنگ است. من از او فهمیدم که با این که همه از جنگ بدشان می‌آید، حتی اگر کشور مقابل بدترین کشور هم باشد، هیچ کس طرف جنگ را نمی‌گیرد و همه در هر حالتی فقط به دنبال صلح و آرامش هستند.

نویسنده: پارسا جمشیدی - کلاس هفتم - مدرسه مفید منطقه ۲

به نام او که هر چه صلح خوبی در جهان است، از اوست

اولین بار بعد از خواندن داستان ساداگو در ذهنم سوال‌هایی به وجود آمد: چرا ساداگو به نمادی برای صلح تبدیل شد؟ چرا داستان زندگی او نوشته شد؟ چرا کنجی همان پسر کوچک که در بیمارستان صلیب سرخ بود، مثل ساداگو معروف نشد؟ برای پاسخ دادن به این سوالات مدت زمانی به فکر فرو رفتم و جواب سوال‌هایم را جز در کلمه‌ای به نام امید نیافتم. امید آخرین چیزی است که انسان‌ها در کمال بدبختی دارند و ساداگو نیز امیدوار بودن خود را به آینده‌ای بهتر با ساختن درناهای کاغذی نشان داد؛ در حالی که کنجی امید خود را از دست داد و با وجود این که ماجرایش از ساداگو تلخ‌تر بود، هرگز جاودانه نشد. تاریخ و مردم همیشه انسان‌های امیدوار و قوی را برای خود الگو می‌کنند. ما نیز باید این درس بزرگ را به خوبی از ساداگو و دیگر قهرمانان یاد بگیریم تا بتوانیم به ظلم و بدی چیره شویم. خیلی‌ها فقط با شعار دادن مرگ بر ستم و ستم‌گر خود را انسان‌های خوبی می‌نامند؛ این درحالی است که شعارهای آن‌ها کار خاصی برای کودکانی که در جنگ‌های مختلف کشته می‌شوند، نمی‌کند. درست است که شعار دادن و یا مرگ بر ظلم گفتن کار خوبی است و ما را از بدی‌ها باز می‌دارد؛ اما این شعارها در حالی مفید واقع می‌شوند که با عمل همراه باشند. به نظر من اگر ما و بچه‌های خوب دنیا همراه با شعارهایمان از اعمال خود هزار درنای کاغذی زیبا از جنس کارهای خوب خود درست کنیم و آن‌ها را به سوی کودکان و مردم ظلم‌دیده تمام نقاط جهان پرواز دهیم، می‌توانیم با کمک یک دیگر ستم و ستم‌گر را نابود کنیم.

نویسنده : امیرعلی سیدی - کلاس هفتم - مدرسه مفید منطقه ۲

گیرنده: ساداگو

فرستنده: آریا سعیدیان - کلاس هفتم - مدرسه مفید منطقه ۲

آدرس گیرنده: آسمان، ستاره پرفروغ

آدرس فرستنده: کره زمینی که درانتظار صلح است

این است فریاد ما، این است آرزوی ما، صلح در تمام دنیا.

ساداگو عزیز زندگی‌نامه‌ات به دستم رسید؛ بسیار غم‌انگیز ولی عبرت‌آموز بود. من هم در کشورم به مدت ۸ سال جنگ بوده که البته ما به آن دفاع مقدس می‌گوییم؛ چون ما قصد حمله به کشوری را نداشتیم و مقدسانه از خاکمان و شرفمان دفاع کردیم. اما آثار جنگ هشت ساله هنوز هم باقی است: جانبازان شیمیایی که سال‌های سال زجر می‌کشند و خانواده‌هایشان سال‌های سال است طعم خوش آرامش را نچشیده‌اند، معلولین و جانبازانی که هر کدام عضو یا اعضای از بدن خود را از دست داده‌اند و عده‌ای از آنها گرفتار ناراحتی‌های عصبی شده‌اند که می‌گویند موج انفجار باعث این حالت در آنها شده است و حتی آزادگانی که فشارهای عصبی جسمی و روحی و روانی زیادی را در دوران اسارت تحمل کرده‌اند.

و چه کودکان بسیاری که پدرانشان جوانان برومند این مرز بوم بودند و شهید شدند. چه کارخانه‌ها و پالایشگاه‌ها و تاسیساتی که ویران نشد. اما جنگ هیروشیما و بمب باران اتمی آن بسیار بسیار دردناک‌تر از جنگ کشور من بود؛ و تو و هموطنانت چندین نسل گرفتار اثرات تشعشعات اتمی بودید. حتی در یک برنامه تلویزیونی که راجع بمباران شیمیایی کشور تو یک فیلم مستند نشان می‌داد، شنیدم که می‌گفت تا چندین نسل فرزندان عقب‌مانده ذهنی و جسمی به دنیا می‌آمدند و در زندگی‌نامه تو هم متوجه شدم که کودکان بی‌گناهی چون تو دچار بیماری سرطان می‌شدند. ما در ادبیات خودمان یک ضرب‌المثل داریم که می‌گوییم: امان از مرگ و وای از پس مرگ، ولی من می‌گویم امان از جنگ و وای از پس جنگ.

پیام صلح و دوستی درناهای زیبای تو به کشور ما هم رسید و از این که تندیس قهرمان بزرگ صلح هیروشیما هر ساله غرق درناهای صلح می‌شود، بسیار خوشحال هستم. من و تمام هم‌وطنانم سوار بر درناهای طلایی یک صدا می‌گوییم:

این است فریاد ما

این است آرزوی ما

صلح در تمام دنیا

ساداگوی قهرمان عکس تندیس را

برایت پست کردم.

